

CİNNET TÜRKİYEM (2)

EĞİTİM

Cinnet Türkiyem (1) de (<http://www.muhammedbalci.com/yazilar/gunluk/2.pdf>) 60 yıl içinde geçirdiğimiz darbeler karşısında bazı kurumların tutumlarından bahsetmeye çalışmıştık. Bu defa ülkem insanının içinde yaşadığı sistemin kurumlarına göz atacağız. Sistemin kurumlarını değerlendirmek tek bir yazının kapsamını aşacağından seriyi devam ettirerek CİNNET TÜRKİYEM'i – pehlivan tefrikasına dönüştürmeden – önerilerimizle inşallah sonlandıracağız.

Bildiğiniz gibi insan sosyal bir varlıktır. Bu sosyallikte fitratından gelen olmazsa olmaz prensiplere bağlıdır. Bu fitri kurallara 'zaruriyyât-ı diniyye' veya 'makasid-i hamse' deniyor. **1. Nefsin (canın) korunması, 2. Aklın korunması, 3. Dinin korunması, 4. Neslin Korunması, 5. Malın korunması.**

(Bkz: <http://www.muhammedbalci.com/yayinlar/tebligler/1.pdf> s. 37)

Günümüz modern dünyanın insanı bu fitrî kuralları sistem içinde korumaya çalışırken sistemin sürdürücüsü ve idarecilerinden 4 başlıkta teminat istemektedir. Bu başlıkları karşılamayan sistemler, yönetimler hem halkına zulmetmiş olurlar, hem de iktidarlarını sürdürebilme olanaklarını kaybederler. *Zira zulm ile abad olunmaz.*

Modern devletlerin insanlarına sunmak zorunda olduğu hizmetler işte bu fitrî kuralların ('zaruriyyât-ı diniyye' - 'makasid-i hamse') güvencesini oluşturmak zorundadır. Bunlar, **1. Eğitim, 2. Sağlık, 3. Güvenlik, 4. Yargı hizmet ve güvenceleridir.** Bu dört başlıkta toplanan güvenceler, insanlık onuru ile yaşayabilmenin de koşullarıdır. Yukarıda bahsini ettiğimiz 'zaruriyyât-ı diniyye' veya 'makasid-i hamse' ancak ve ancak bu dört konudaki güvence sağlanabilir. Demokrasi yönetimlerinde de iktidarlar yine bu dört güvence ile iktidarlarını sürdürebilirler veya kaybedebilirler.

Bu yazımızda Türkiye'nin son birkaç yılda yaşadığı kriz ve kriz ortamını değerlendirebilmek için bu dört güvenceyi "*eğitim*" ile başlayarak inceleyelim:

Türkiye'de tüm temel kanunlarda değişikli yapıldığı halde 3 Mart 1924 tarihli Tevhid-i Tedrisat Kanunu (Öğretim Birliği Kanunu), 90 yıldır değiştirilmemiştir. Ancak, TSK okulları, İHL'ler ve benzeri bazı okullarla delindiği de bir vakıadır. Son dönemlerde İHL'lere ve cemaat okullarına yapılan yatırımların anlamı ve mahiyeti, yardım usulleri de tartışılmaktadır. Hayırsever yurttaşlarımız ve devletimiz İHL'leri saray yavrusuna dönüştürüp üç öğün yemeklerini vakıflar aracılığıyla karşılarken, normal (ne demekse) okullardaki çocuklarımızı anne babalarının üç kuruş harçlıklarına mahkûm etmiştir. TSK'daki okulların ihtiyaçlarını da devlet karşılamaktadır. Cemaat okullarında da her türlü lüks hakimdir ve normal okullardaki öğrencilerin tahayyül edemeyeceği kıyaslamaları taşımaktadır. Bu ayrıcalıklı okullarda eğitilen/yontulan öğrencilere, normal okullarinkinin dışında hangi kültür enjekte edilmektedir? Biyat kültürü mü? Biyat kültürü modern beşeri sistemlerde sadece kurşun asker yetiştirir, başka bir şey değil. Çok zayıf bir arka bahçe...

Gerçekten de normal okullardaki eğitim-öğretim-sosyal yardımlaşma ve dayanışma dip yapmıştır. Bu tam anlamıyla bir ayrımcılıktır ve her geçen gün mevcut iktidarlar eliyle bu ayrımcılık devam ettirilmektedir. Bir yandan da ayrımcılık ve nefret suçları yasal düzenlemeler yapılmaya çalışılmaktadır. Aynaya bakarak kurşun atmayınız, ayna bir gün kurşun geçirmez olur, aman ha....

Şimdi bir itiraz duyar gibiyim: İHL'ler ve cemaat okulları dindar gençlik üretmektedir. İşte buna takılırım. Dindar gençlik kavram olarak bile kendi referansının literatüründe olmayan bir kavram ve olgudur. Son gezi olaylarında da gördüğümüz gibi İHL'ler de dindar gençlik taleplerine cevap verememişlerdir. Kaldı ki talep de anlamsız bir taleptir. Eğitimin 'insan yapma, adam yontma' karşılığı işlevselleştirildiği bir toplumda dindar gençlik, şartlandırılmış, muhafazakârlaştırılmış, sağcılaştırılmış, adının başına veya kıcına parti veya cemaat ismi yazdırılması öğretilmiş edilgen topluluklar üretmekten başka bir anlam taşımayacaktır.

İçimdekini saklamadan söyleyeyim. Bu milletin öncüleri millete normal okullara yardımı, bu okulların okul-aile birlikleri içinde yer almalarını öğütleselerdi, bu gün çok arzu edip de başaramadıkları dindar değil ama takvalı gençliği yakalayabilirlerdi. Ayrımcılık insanlık suçudur. İnsanlık sunu en büyük suçlardandır, günahdır, günah...

Az kalsın unutuyordum: Bu ülkenin Cumhurbaşkanı veya başbakanlarının görkemli normal okulların açılışlarına katıldığını gördünüz duydunuz mu? Hayır. Neden? Görkemli normal okul olur mu? diye sorarsınız geldi değil mi? O halde sorun. Eğer hala sorabiliyorsanız, ümidiniz var demektir.

Türkiye'nin son 10 yılına baktığımızda;

- görece derslik sayılarını artırmaktan(çoğu müdür odalarını küçülterek elde edilmiştir),
- içi doldurulamamış, çocukların cep telefonlarının gerisinde kalmış *tablet* dağıtımından

başka bir düzenleme ve düzelti görebilir misiniz? Hayır, nankörlük yapmıyorum. Gelişen noktada zavallılığını aşmak için dershane sektörünün doğmasına yol açan, sonra da yozlaştığın ileri süren devlet zihniyetinin polemikçi tavır ve söyleminden bahsediyoruz.

Ülkemizde son 30 yıldır bir *sivil toplum* ve *sivilleşme* lafı sürüyor. Sivil toplum, eğitimin sivilleşmesinin ve sivil girişimciliğin bir ürünüdür. Eğitimi sivilleştirmeden yani bireysel ve kurumsal ilişkilerde karşılıklı var oluşa dayanan katılımcı ve paylaşımcı yaşam kalıplarını hayata indirgmeden sivil toplumu inşa etmek olası değildir. Tevhid-i Tedrisat Kanununun varlığı ve Demokles'in kılıcı gibi tepemizde tutulduğu eğitim sisteminde sivil eğitimden bahsedene inanmak için kullanışlı aptal olmak gerekiyor. Bunun için eğitim -girişimcilik ve sivil toplum ilişkisinin irdelenmesi gerekmektedir. Eğitim - girişim ilişkisi sivilleştikçe sivil toplum gelişecektir.

Anadil - Önce Aile Sonra Okul

Hayata geldiğinde annesinin gözlerine odaklanan çocuğun konuşması ana diliyle olmaktadır. Ana dili, yanlış okumadınız ananızın dili. Ana dilde savunma hakkını (<http://www.muhammedbalci.com/hukukdunyasi/makaleler/birikimlerIV/152.pdf>) bile vatandaşına 90 yıl çok görmüş bir sistemin idarecilerinden anadilde eğitim hakkı beklemek de kullanılmış aptallıkla ifade edilebilir. Bunun içindir ki insanlar ana dilde konuşma ve savunma hakkını mücadele ile alıyorlar. Yani; *hakları verilen millet yoktur, haklarını almış milletler vardır*. Bu eğitim sistemi bize bunu öğrettiği için ona müteşekkire mi oluyoruz?

Okullarımız artık sivil birer mekân olmaktan çok, kamu otoritesinin kendini çocukların damarlarına kadar hissettirdiği ceberut, sınırlandırılmış, otoriter bir alan haline gelmiştir. Merkezîyetçi eğitim-öğretim, Tevhid-i Tedrisat Kanunu ve ucu bucağı bulunamayan idari düzenlemelerle, tek tipçi zihniyet, gizli müfredat okullarımıza hâkimdir. Bu hâkimiyet çocuklarımızı kendi özgüvenlerine, bilgilerine, donanımlarına, evrensel kurallara, dinin gereklerine değil, devletin kendinden menkul kurallarına, hikmet-i hükümete itaati zorunlu kılmaktadır. O halde söyler misiniz; iktidarlar bu güne kadar eğitim-öğretim alanında hangi yenilikleri yapmışlardır? Toplu taşıma mı? Bu konu çok baydı...

Ebeveynin çocuklar üzerindeki bilgi-birikim aktarımları, çocuklarının eğitimi ile bizzat ilgilenebilmeleri için neler yapılmıştır diye sorduğumuzda, karşımıza sadece kadınların katıldığı eğitim programları çıkmaktadır. Erkekleri katamadığımız aile-çocuk eğitim programlarının ne derece başarılı olabildiğini, ebeveynlerin ve çocukların sigara-alkol-madde-kumar bağımlılıklarındaki oranlarına bakarak açıklayabiliriz. Sahi devlet bu bağımlılık oranları ile neden ilgilenmez? Eğitimdeki beceriksizliğin ortaya çıkmaması için mi? Allah'a şükür ki hala soru sorabiliyoruz ve soru sorabilmek çözümün başlangıcı sayılabilir..

Sözün burasında eğitimin **gizli müfredatına** da değinmek yararlı olacaktır ancak lafı uzatmayalım, atfen bakabilirsiniz.

(<http://www.muhammedbalci.com/yayinlar/tebligler/1.pdf> s. 37)

Ulus devletin ve seküler toplumun modelleştirdiği çocuk anlayışında bir değişim var mı? Ulus devlet ve sanayi toplumlarında çocuk ulusun ve piyasanın malı olmaya devam ediyor. Çocuk mevcut düzene uygun bir zihin olarak 'baba devlet'e tabi, ulusal ve uluslar arası sistemin bir parçası, tebaası olarak dizaynedilmeye devam ediyor. Baksanıza, hayır sahibi ebeveynleri bile biyat kültürü ile yetişmiş olduklarından çocuklarının gözleri önünde şirketleşmiş cemaatlere ve cemaatleşmiş iktidarlara biyat (aslı *biat* ama öyle yazmak içimden gelmedi) ediyorlar. Bu satırların yazıldığı anda birçok yerde biyat tazeleme toplantıları yapılıyor. Sonra da Gezi'ye karşı dindar gençlik?

Çocukların sağlık sorunlarına burada neden değinmediniz diye sorar gibisiniz. Sağlık ve bağımlılık konusu inşallah *sağlık güvencesi* bahsinde işlenecek.

Az kalsın unuttuyorduk: Kur'an Kurslarının devlet eliyle açılması ve devletin kontrolünde olmasına ne buyurursunuz? Tevhid-i Tedrisat Kanunu devlete böyle bir yetki de vermiyor. Kur'an Kursları tamamen özel bir alandır ve insanlar kendi dinlerini yine kendi belirledikleri yöntem ve araçlarla öğrenecektir. Devletin vatandaşına herhangi bir dini öğretmesi ve şekillendirmesi mümkün olmamalıydı. Devletleşen cemaatlerin veya devlet olduklarını sanan biyat kültürlü yurttaşların iddialarını buraya taşıyıp canınızı da sıkmak istemem doğrusu...

Eğitimin olumsuz yönlerine karşılık ileride önerilerimiz olacak, ancak şimdilik – yaşadığımız yargı krizini de bahane ederek– küçük birkaç öneri olarak,

- mevcut ve gelecek kuşaklara eğitim ve öğretimde hukuk kurallarının öğretilmesini,
- uygulamaya esas teşkil edecek hukuk mantığının kazandırılmasını,
- öğrencinin kendisi üzerinde uygulanmaya çalışılan hukuka aykırılıkları bizzat kendisinin görmesini ve
- sivil bir mantalite ile kendi hakkını bizzat aramayı öğrenebilmesini

ifade edebiliriz..

Bu önerilerimiz;

- Milli eğitim sistemimiz, sistemin emekçileri olan öğretmenlerin öğrencilerini *"İçini kâğıt doldurdıkları papağanlar* (Rabindranath TAGORE, Papağanın Masalı, ALTERNATİF EĞİTİM, s. 57) olmaktan kurtaracak hangi yöntemi geliştirdi? Veya
- Düzene uygun kafalar yetiştirme işlemi olan milli eğitim, derslikle, tabletle, akıllı tahta ile daha mı iyi gerçekleşiyor?

sorularından sonra da gelebilirdi.

Üniversite

Üniversite örgün eğitimin son kademesi, sosyalleşmenin ve ulusal-uluslararası ilişkilerin tanımlanma ve analiz-sentez yapılma aşamasıdır. Üniversite farkındalığın, toplumsal sorunlara çözüm üretme bilincinin geliştiği zemindir. Hal böyle iken ve örneğin, hukuk ve yargı dipten bir türlü çıkamamışken, hukuk fakülteleri, sadece kanun maddelerinin basit pratiklerle hıfzettirildiği, hukuk kavramlarının dahi öğretilmediği, mukayeseli hukukun geliştirilmediği, meslek seçiminde öğrenciye herhangi bir bilgi ve yönlendirme yapılmadığı zeminler halindedir.

Ez cümle Türkiye'de üniversite üniversite midir? Her mahalleye binalar dikerek üniversite yapılmış mı oluyor? Sormaya devam...

Av. Muharrem Balcı
27.01.2014

Ayrıca Bakınız:

- **Eğitim Ve Öğretimde Haklar Ve Yükümlölükler**
<http://www.muharrembalci.com/yayinlar/kitaplar/36.pdf>
- **Yaşayan Sünnet Işığında Eğitimden Hukuka
Misyona Deđerlendirmesi**
<http://www.muharrembalci.com/yayinlar/tebligler/139.pdf>
- **Ana Dilinde Savunma Üzerine**
<http://www.muharrembalci.com/hukukdunyasi/makaleler/birikimlerIV/152.pdf>
- **Uluslararası Belgelerde ve iç Hukukta Eğitim Hakkı**
<http://www.muharrembalci.com/hukukdunyasi/makaleler/birikimlerI/60.pdf>
- **Düzene Uygun Kafalar Nasıl Oluşturulur**
<http://www.muharrembalci.com/hukukdunyasi/alintilar/273.pdf>
- **Sivil Toplum ve Sivil Toplum Kuruluşları (STK) Söylemi**
<http://www.muharrembalci.com/hukukdunyasi/alintilar/243.pdf>